

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Manuserisele nepublicate nu se înapoează

Abonamentul 10 Lei pe an

Reorganizarea Dobrogei

III

Imbunătățiri în orașul Constanța

1). Incepem de la cap, cu *revocarea primarului M. Koiciu* — aduc sub judecă lis est — care, *compromite cauza românească* în Dobrogea: pentru că n'a executat nici un punct din lucrările făgăduite prin programul-manifest electoral, în baza căruia a fost ales actualul consiliu comunal; pentru că împedea instrucțiunea românească prin nefacerea localului de școală, de și consiliul a votat suma necesară de 3 ani, pentru că, spre a-și vinde moșia sa, împedea vânzarea meidanurilor comunei din interiorul orașului, la români; pentru că apăra proprietatea fonciară urbană, a cărei valoare s'a înmilit de la venirea românilor, de impozitul unei a 3-a zecimi propusă, pe când sporește mereu, — până acum fără trebuință — taxele asupra obiectelor de consumație (faina, măslina, zahăr, cafea etc.); pentru că consemnează la casa de depuneri suma prevădută în budget pentru expropriere (13.000 lei) și jumătate suma prevădută la capitolul „drumurilor”. (22.000 lei) pe când lumea a înnotat toată iarna în noroi și gropi până la genunchi chiar pe strada principală Carol I (sunt 250.000 lei depuși din economii asupra bugetului de 600.000 lei); pentru că *nu publică nici o licitație de lucrări, furnituri etc., cari se fac tot-d'anna în regiie, de către aceiași comisiune* (Pencioff-Lozmanian) care *prezidează*, după alegere, *licitațiile la comună*; pentru că în fine *d-l Koiciu n'a făcut de 5 ani, și nu lucrează din tot ce e de făcut într'un oraș cu dezvoltarea Constanței, absolut nimic*, probă e sesinnea ordinară de Ianuarie-Februarie al carei resumat îl dăm mai la vale; iar cele croite sau făcute de alții le

distruge prin părăsire, dovada plantațiile și spitalul comunal, căruia, după al 2-lea an de construcție, se cere acum reparație, aprobată de 3.000 lei.

2). *Consiliul comunei să fie compus, conform legii, din cetățeni cari cunosc limba românească și știu carte*, iar numărul membrilor să fie de 11 persoane, populația orașului trecând peste 10.000 suflete.

3). Planul orașului fiind aprobat de 2 ani, ar trebui procedat la *esproprierea* prevădută într'nsul, până ce nu se scumpesc locurile prea mult.

4). Trebuie impusă de Minister *modificarea regulamentului de construcție și alinierea* în sensul cum a cerut și decis consiliul comunal în una din ședințele sale; primarul nevorind lucrarea, chiar în urma deșteptărilor formale ce i s'a făcut de unul din consilieri, pentru că s'ar tăia puțința hotărârilor.

5). E nevoie, pentru *infrumusețarea orașului și dezvoltarea lui, a se delasa comunei locurile libere de pe malul semicercului portului*, de care Direcția Căilor Ferate n'are trebuință și nu sunt ale ei, după planul de concesionare avut de Compania Engleză a drumului de fer Constanța-Cerna-Vodă; comuna câștigând un asemenea proces în cauză contra Dir. C. F. Pe acest mal s'ar putea clădi palatul administrativ, alte clădiri publice și vile particulare.

Asemenea întreg terenul netrebucios, din dosul Divisiei Active, acaparat și stăpânit pe nedrept și în paguba salubrității publice; gropile ce sunt acolo fiind un vecinic focar de infecție, prin apele stagnante și depozitele de gunoae pentru care servește, aflându-se în inima orașului.

6). *Malul de nord-est*, vecinic în surpare, amenințând a face din orașul de jos o insulă, *trebuie protegiat printr'un dig*, de la hotel Carol spre extremitatea orașului. Terenul ce s'ar câștiga ar

valora cât costul digului, după studiile făcute de inginerul Schmiedt.

7). *Comisia de infrumusețare să lucreze în localitate*, avizând, între altele, asupra rotunjirii marginilor orașului și locurilor de infrumusețare, a băilor viitoare, (e necesar să fie și doi doctori în comisie), a simțirelor, a depozitelor pentru gunoae, a abatorului, precum și alte chestiuni de edilitate, ca alinierea, fațade, scurgerea, canalsarea și direcțiunea stradelor în spre port, a locurilor de preumblare și parcuri pentru vizitatori, trăsuri etc, atât de incomode și nu la locul lor, astăzi.

8). *A se acorda comunei un ajutor din partea statului* pentru lucrările mai importante, după cum a promis fericitul mare reposit I. C. Brăteanu, fiind Prim-Ministru al țerei.

9). *Statul să paveze strada ce duce de la obor la schele*, pe unde trec produsele Dobrogei, iar nu ale orașului, după cum a pavat cu piatră cubică stradele Brailei și Galațului, ce duc în port; căci e nedrept ca comuna să cheltuiască în fie-care an cu refacerea acelei străde pentru produsele întregului sol dobrogean.

10) *Să se dea muncitorimei române locuri de case cu prețuri fese*, în cartierul nou, căci numai cu ei se poate atinge scopul urmărit: *romanizarea orașului* și numai în al doilea rând funcționarilor, adesea neromâni, atât de nestabili și lipsiți de capital, cari în mare parte nu vor face de cât specula locurilor; fără gând a se stabili definitiv aci, scop care trebuie cu orice preț atins, pentru că e drept că și elementul românesc să profite de avântul ce ia orașul în urma atâtor milioane românești ce se cheltuiesc aci.

11). *Să se întrefie și mărească plantația de pădure din nord-estul orașului* peste nisipiștea improductivă dintre cazarme și Tabăcarii, lăsându-se la mijloc

o șosea pentru plimbări cu trăsura și vindându-se locurile împădurite din dreapta și stânga șoselei ce ar duce la plaja de la Tabăcarii, locul indicat de studiul d-lui D-r Zisu pentru băile viitoare.

12). Să se facă a 2-a școală micșă primară pe locul de pe strada Marcu Aureliu, unde e grădina 10 Main, loc suficient, negreșit, după ce se va fi consolidat malul surpând.

13). Ar fi necesară aplicarea legii privitoare pe *agenții de comerț*.

14). În ședința de la 1 Decembrie 1892 a consiliului comunal s'a luat o dispoziție a se pune *taxe asupra vizitatorilor băilor de mare*, spre a se mări veniturile bugetare necesare la întreținerea stațiunii balneare, pentru care comuna cheitaeste, anual, fără nici un venit, peste 40.000 lei.

Taxa ar fi justă și suportabilă.

15). *In interesul comerțului e neaparat necesar, să se lua linia de drum de fer de la magaziiile orașului pe seama statului său a se desființa taxele ce Direcția C. F. a pus pe linia „Constanța-oraș” la linia magaziiilor, reducându-se taxa de 5 lei de la linia magaziiilor la Constanța-port, nefiind justificate pe rațiuni temeinice, dar îngreunând cheltuielile de producțiune ce revin asupra cultivatorilor.*

Aceste taxe sunt foarte grele și vecsatoare.

16). A se *dărâma localul Agenției Vapoarelor Române* din port, mutându-se biurourile în localul vechii cafele mărte, din cauza căruț local s'a făcut greva armatorilor din anul trecut și care va fi o cauză permanentă de blestemuri negustorești și de depărtarea mărfurilor de cereale din schelea Constanței, spațiul de mișcare comercială lăsat abia ajungând pentru traficul altor mărfuri.

17). Actualul obor de cereale cu magaziiile trebuie transformat în *piața de cereale*, cu toate cele necesare, magazin fiind prea multe în raport cu producțiunea împrejurimilor și aglomerațiunea de oameni prea mare în raport cu ceea ce poate deservi singurul local de cărciumă a primăriei, situată în localitate.

18). În fine să reinprospătăm fagăduielele date prin programul-manifest de la ultimele alegeri, care, iscalit de toți cei 6 consilieri comunali aleși, nu mai e trebuință a mai motiva îmbunătățirile în el cuprinse.

Eată acele *îmbunătățiri făgăduite*:

„Aducerea apei, canalizarea orașului, înființarea unui nou cartier, local de școală, un abator sistematic și hale, șosea la port și printre magazin, largirea și prelungirea bulevardului, o alee printre vit și strămutarea liniei ferate pe lângă șosea, băi sistematice și de hidroterapie, șoseluirea stradelor din orașul de sus, plantarea tuturor piețelor publice din acea parte, luminatul orașului, plantarea malurilor și nisipisțiilor improdusive, pavarea sistematică a trotuarelor, plantarea meidanurilor și asanarea gropilor din dosul diviziei, facerea unei biserici și stăruința pentru facerea unui gimnaziu”, din care d-l Koiciu n'a realizat nimic, de 5 ani, cheltuind banii comunei în lefari și cărpeli — lucrurile făcute sunt moștenite de la predecesori — sau punând banii destinați îmbunătățirilor la economii ca cel din urmă imbecil.

Aceasta e situațiunea.

Petre Grigorescu

De la Comună

Sesiunea ordinară

Ședința din 3 Ianuarie 1897

1). S'a decis a se cumpăra în regie sau prin bună învoială 4 căruțe și 8 sacale pentru serviciul incendiului.

2). S'a decis ca casinul comunal, în ce privește abonamentele și intrările la baluri, se va căuta în regie ca și până acum, iar bufetul se va da în antreprisă.

3). S'a aprobat conturile comunale pe anul 1895—1896.

4). S'a acordat un credit extra-ordinar de lei 253 bani 50 pentru cumpărarea de mobilier la camera destinată pentru darea de consultațiuni gratuite la bolnavii săraci.

5). S'a aprobat 4 state de scăderi de la diferite venituri comunale.

Ședința din 4 Ianuarie

1). S'a decis ca împrejmuirea localului de cimitir de animale să se facă în regie sau prin bună învoială în limitele sumei de lei 370, însărcinându-se cu executarea o comisiune compusă din d-nii consilieri P. Peuceoff, M. Locmanian și inginerul comunal.

2). S'a decis ca o comisiune compusă din d-nii consilieri P. Pencioff, M. Locmanian și inginerul comunal, să execute în regie construcția unui abator

provisoriu pentru rămatari în limitele sumei de visul de lei 497 bani 28, precum și toate lucrările viitoare de executat în regie.

3). S'a decis a se cumpăra carul funebru de la George Intze cu prețul de lei 3.500.

4). S'a admis a se închiria încă pe un period de trei ani, cu chiria anuală de 3.000 lei, casele d-nei Ernestina Miculescu, ocupate de școala No. 2 de fete.

Ședința de la 8 Ianuarie 1897

1). S'a ales ca delegați din partea consiliului comunal d-nii consilieri Al. Logaridi, Abdula Hagi Zaid și M. Locmanian cari împreună cu d-nii Abdul Hamit Ismail Osman și Eug. Cosmiade contribuabili mai impusi, să ea parte în ziua de 20 Ianuarie la primăria Caramurat pentru alegerea a 2 membri în consiliul județian, deschizându-se și un credit extra-ordinar de 80 lei pentru transport.

Ședința din 9 Ianuarie 1897

1). S'a decis a se încheia un contract cu d-l Gustav Hees pentru instalarea unei băi la spitalul comunal pentru servicial bolnavilor, cu suma de visul de lei 1.653 bani 27.

NB. Tot în această ședință s'a început votarea bugetului pe anul 1897-98 și s'a terminat în ședința de la 21 Ianuarie.

Ședința din 21 Ianuarie 1897

1). S'a acordat un credit suplimentar de lei 300 pentru nutrimental arestanților poliției.

2). S'a decis a se face în regie 3 scări și 2 perit necesare pentru curățirea palatului comunal, cu suma de lei 93 cât prevede devisul.

3). S'a decis a se face un canal la cariera comunală de la Canara, pentru scurgerea apelor din plot (referatul inginerului înregistrat la No. 317 din 97).

4). Asupra petițiunii înregistrată la No. 363 din 97, dată de un număr de comercianți, cari cer scăderea taxelor asupra coloniștilor, s'a numit o comisiune compusă din d-nii consilieri P. Pencioff, Al. Logaridi și Abdula Hagi Zaid, ca să studieze cererea petiționarilor și să dea avisul ei.

Ședința de la 28 Ianuarie 1897

S'a admis înscrierea în listele electorale a următoarelor persoane:

Ion Costacea, Dimitrie Dimcea, Menelas Triandafil, Simeon Petrescu, A. G. Țârlea, Pascali Hristodulo, N. Ri-

gani, Neculae Moloiu, Asadur Frenkian.

S'a respins înscrierea a următoarelor persoane:

Ion Petrescu, Dimitrie Mira, Zeinedin Abdul-Alim, Terentie Loghinof.

Ședința din 29 Ianuarie 1897

S'a admis a se înscrie în listele electorale persoanele următoare:

Ahmed Hagi Emir Sali, Memet Osman, Tripciu Stoian, Kircor Kesikbașian, Al. Cosma, Costi Caraciacalli, H. H. Arslanian.

Nu s'a admis următoarele persoane.

Nisim Gabai, Haim Holdengrober, Gheorghe Afenduli, Filip Xantopulo, Iochim Anastase, Stamatios Constantinidi, Amet Mustafa Suvashi, Constantin Dragan.

Ședința de la 3 Februarie 1897

1). S'a admis în principiu vânzarea a 2 hectare teren Societății *Steaua Română* pentru industria petrolului, pentru a face o instalațiune de exportul petrolului și a construi o fabrică de bidoane.

2). S'a format o listă de 12 persoane, cetățeni români, din care prefectul, după art. 40 din legea organizării Dobrogei, va numi doi consilieri județeni pe lângă cei 10 aleși, spre completarea consiliului județean.

După discuțiunile urmate, consiliul în unanimitate, a format următoarea listă: Ionița Dumitrescu, Pauaite Holban, Capitan Alexandru Costescu, Capitan Marinescu Nestor, Vasile Mureli, Spiro Diamandopulo, Teodor S. Niciof, Agop Tanasian, Ion Hagi Stoianof, Abduraman Abdul-Alim, Velnila Celebi, Emir Sali Hagi Halit.

Ședința de la 6 Februarie 1897

1). S'a acordat un credit suplimentar de lei 679 bani 28, pentru plata impositului funciar cu accesoriile pentru proprietățile comunei.

2). În privința alimentării orașului cu apă s'a luat următoarea deciziune:

Se va executa proiectul d-lui inginer Cucu.

Se numește o comisiune compusă din d-nii consilieri Caraciacalli, Șerbănescu și Penceof și din d-nii proprietari Ion Dumitrescu, Ion Hagi Stoian și P. Holban, ca să trateze cu d-l Toma Anastasiu sau cu procaratorul său pentru cumpărarea isvoarelor cu terenul indicat în proiect, necesar pentru instalațiuni.

Împrumutul de două milioane lei votat în anul 1895, se reduce la un mi-

lion, aproape egal cu suma devisului. D-l primar va solicita aprobarea acestui împrumut.

Se vor publica licitații pentru darea în întreprindere în tota la lucrărilor aducerii apei, precum și în parte a fiecărei secțiuni de lucrări, cum este împărțit proiectul.

Ședința din 9 Februarie 1897

S'a admis a se înscrie în listele electorale persoanele următoare:

Nazaret Frenkian, Ion Adreescu, M. Leni, Vasile Perjescu, Stefan Macri, avocat, Stefan Gheorghiu, inginer, Nicu G. Duișoreanu, arhitect, Rașid Hagi Mustafa, Neculae Ghițescu, Const. Anghelidis, Petre Mihailescu-Braila, D-r C. Pelecuda, Mihail Iaphet, Ianaco Parusi, Costi Diamandi, Filip Asadurian, Lazăr E. Beizadea, T. Ion Palășescu, Nissin Navon, Velnila Hagi Ali, I. M. Mihailescu, Neculae D. Dracopulo, Chiriac D. Dracopulo, Vasile Toma, Ion Turbure, Ianachi Nicola Chesmedje, Gheorghe Sapatino, Ion I. Burdaloiu, Dimitrie Postelnicu, Dimitrie Manolescu, Marin Pura, Economul Gh. Rădulescu.

Nu s'a admis persoanele următoare:

Marcu Brinfeld, Costi Nicolau, Anastase Mitaco Nicolau, Atanasie Sava, Meer Fainștein, Ismail Omer, Abdul Gani Abdul Hadi, Aristidă Gava, I. Botez căpitan, Emir Sali Hagi Mustafa, Ovanes Manue și Omer Hasan Fazla.

Ședința de la 17 Februarie 1897

1). S'a aprobat devisul estimativ al reparațiilor necesare la spitalul comunal, pe suma de lei 2.742 bani 55, hotărându-se a se publica licitații pentru darea în întreprindere a reparațiilor.

2). S'a decis a se da cu titlu gratuit administrației de resbel trei hectare teren alături de arestul militar, cuprindându-se și cimitirele desființate, pentru clădirea unei cazărni pentru 2 baterii de artilerie.

INFORMAȚIUNI

«Tată ziua ce se duce cade câte-o dalbă stea,

«Din ghițanda strălucirei ce-avusese țara mea»

Bolintineanu (Plângerile României oda III)

Unul dintre cei mai valoroși bărbați politici ai țării, **Alexandru Lahovari**, a încetat subit din viață la Paris, Marți 4 curent, în vârstă abia de 56 ani.

Alexandru Lahovari, a fost podoaba parlamentului Român, patriot distins,

dețut cu o inteligență vastă și cu un caracter în adevăr antic.

De la domn până la ultimul cetațean, presa fără deosebire țara întreaga, prietini și adversari politici. — Al. Lahovari, era încarnațiunea conservatorismului — regretă apunerea acestei mărețe figuri de pe orizontul României.

La aflarea morții sale, Camera și Senatul, liberale au ridicat ședințele în semn de doliu național pentru pierderea acestui eminent fiu al patriei, la binele căreia a lucrat cu faptă și cu cuvântul 30 de ani de zile.

Tribuna publică a fost locul de onoare al marelui său talent. În discursurile lui Al. Lahovari, e atâta bogăție de imagini alese și culori vii, atâta tranchete și farmece în espuneri, atâta frumusețe, că rămân uimit de admirațiune.

Al. Lahovari a fost și va fi multă vreme înca, oratorul clasic al Românilor, a cărui elocință va trăi cât va trăi limba Românească.

Românii Dobrogei perși pe cel mai cald apărător al lor, iar Românuismul întreg, pe cel mai ilustru Ministru de Esterne al țării Românești.

Ultimul său discurs, în chestia Națională, l'a ținut în Noembrie 1894, care începea astfel:

„Incedo per ignes suppositos cinere doloso:

„Incep prin focuri ascunse sub o cenușe înșelătoare. Nu că 'mi-e frică să 'me ard eu, ci 'mi-e frică să nu ne ardem cu toți, 'mi-e frică mai cu seamă să nu ardem și să nu frigem foarte rău pe aceia, pentru care de departe ne facem că gândim numai la ei. Ei acolo fac închisoare, când noi facem discursuri, ei beau apă tulbură a temniței pe când noi bem șampanie în onoarea lor”.

„Declarațiunile d-vs. (adresându-se opoziției din Parlament) sunt secte, dar ale mele, când voi avea onoare să represiut guvernul român, ar fi ca o spadă și o picătură de sînge s'ar găsi în virful ei”.

Și încheia cu aceste frumoase cuvinte:

„Sabia României nu va fi trasă de cât la ciasul convenit și de cel care a știut a o poarte cu atâta demnitate și ca : a ilustrat'o în alte lupte, a căror memorie glorioasă va face pururea să bată o inimă Românească”.

Fiet memoria eternă.

* * *

Boabdil triumfa . . . Prefectul nostru a recrutat pe toți „Slăninarii” în vârstă de 20—30 ani. Și-au făcut sau nu, datoria de militar, dincolo de Carpați, au sau nu, acte de scutire, nu e întrebare. Toți trebuie să mai facă o dată. Grenada trebuie curățită de acest soi de oament . . . tineri și populați cu Maurii Trabizondei.

Este însă o nepotrivire între Grenada Spaniei și Dobrogea României. Acolo lupta de exterminarea Abenseragiilor a durat 112 ani; cât va dura în Dobrogea, d-le Ministru „național” liberal, Vasile Lascar?

* *

Asupra informației din urma, facem rectificarea cerută, că na'm înțeles între datornicul lui Gh. Rondos, pe d-l polițaiu Spiru Georgescu, d-sa ne fiind nimic dator, după încredințările pozitive ce am luat, nici n'a fost vre-o dată.

* *

D-nii abonați sunt cu stăruință rugați a achita abonamentul în mâinile administratorului jurnalului, Simion Grigorescu, de la care vor primi cuvenitele chitanțe.

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Sedința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

Ei, nu s'a putut creea acel cartier; și știți pentru ce? Pentru că metrul pătrat de loc, la cele alte naționalități au fost vindute cu neînsemnatul preț de 30 și chiar de 20 centime. Când însă a fost vorba să se creeze despărțirea românească, consiliul comunal a amânat și amână mereu soluțiunea. Se ține că d. primar are, ca proprietate a sa, o întindere de hectare de pământ alături cu orașul. D-sa, în părinteasca sa îngrijire, a desfăcut și desface acel pământ către orașeni cu ast-fel de prețuri în cât rezultatul revinderilor operate de d-sa este fabulos; orașul în loc de a se întinde în jurul marelui, spre vii, se întinde, în adevăr, în direcțiunea opusă și contrarie intereselor orașenești; însă . . . cine se mai gândește la acele interese?

Limbele rele spun că d. primar realizează beneficiul ce întrec milionul; mi se afirmă acest fapt cu atâta siguranță, în cât nu esit un moment de a l'aduce

la cunoștința Parlamentului și la sollicitudinea d-lui ministru respectiv.

Nu pot trece, d-nii mei, nici asupra intristătorului fapt că romanisarea Dobrogei întâmpină pedicele cele mai mari, și întocmai din partea acelor organe ce, dupe lege, sunt chemate a fi un element sențial și puternic întru înrădăcinarea noastră acolo.

Agentii administrativi, întâmpinând rezistențe și control din partea elementului român, recurg la întrebuițarea străinilor, chiar pentru posturile cele mai gingașe; străinii de acolo sunt mlădioși, supuși până la slugărnice, însușiri atât de prețioase unor administratori nepricepți și adese ori fără scrupul.

Vedeți ce grave inconveniente au născut și nasc din o asemenea stare de lucruri.

Peste tot locul veți vedea tătari, bulgari, greci, primari, numiți de guveru și notați bine, că nicăeri nu veți găsi un singur român.

Un asemenea sistem, nu constituie el oare un adevărat pericol pentru noi?

Apoi, d-lor, dacă am scoate portul din Constanța și podul de peste Dunăre, a cărui inițiativă, — trebuie să o recunoaștem — o datorim M. S. Regelui; dacă am scote aceste două mărețe semne ale avântului nostru civilisator, aceste două opere, care fac fala, care fac mândria neamului nostru, apoi ce ar mai rămâne din Dobrogea, dacă nu am avea și stăruitoarea persistență a stabilirei acolo a atâtor români, atât de puțin încurajați în munca lor atât de folositoare pentru noi!

Scoateți aceste două opere și scoteți pe emigrații români, veți vedea ce rămâne? O stare chaotică, o îngrijitoare stare de nesiguranță pentru viitorul acestei provincii. Astăzi mai cu seamă în împrejurările grele, actuale prin care trece orientul, acum când toate intrigele sunt asmuțite și când la întineric se înghesue toate necuratele năzuinți, în aceste momente deficiente nu găsiți d-văstră că este timpul, că este de interesul nostru național, de a pune aceste provincii pe picior de perfectă egalitate cu regatul de dincoace de Dunăre?

Nu v'am cerut, d-le ministru, un răspuns pripit; din contra v'am lăsat tot timpul pentru o aprofundare a chestiunii; răspunsul ce solicit trebuie să fie ast-fel în cât frații noștri de peste Dunăre să fie întăriți în speranțele, încredințe și patriotismul lor.

Acest răspuns, l'asteaptă, — nu fără îngrijire, — și inamicii noștri.

Cum să resum mai bine simțimentul de care sunt coprinși dobrogenii, de cât citindu-vă următorul pasagiū din patrioticul lor memoriū:

„Entusiasmul cu care a fost primită oștirea română și autoritățile publice, când au călcat pe pământul Dobrogei, nu se va uita nici o dată; pe când trecea armata, lumea fără osebiră de lege și de neam, ingenuchia înaintea ei sărutând steagul românesc și înclăștându-se de el cu tărie, semn neîndoelnic că în el își pusese toată nedejdea și că nu voește să se despartă de el nici o dată!”

Acesta era simțimentul care îl aveau acești omeni, atunci când această provincie a trecut sub domnia unei țări civilizate, o țară care făcuse admirațiunea lumii prin vitejia copiilor săi, care dăduse atâtea probe de sfortări uriașe, atât pentru travaliul necesar proprii sale organizări, cât și pentru ca să organizeze acea provincie.

Față însă cu tănguiriile ce ne sosesc din acea parte, cred că este momentul sosit să luăm măsuri virile, și să lăsam neprăsnicele timpuri la o parte.

De ce este vorba?

Lucrul mi se pare simplu. Este vorba de a administrațiune rea și sordidă dobrogeni n'ar avea de cât un act de dreptate, care ar fi în același timp și un act de înaltă înțelepciune politică, căci aceasta va servi a cimentă și mai puternic legăturile indisolubile care ne leagă cu această provincie, măsuri care să întărească credința ca totul le este comun cu noi, și ca soarta lor este legată cu a noastră; măsuri care ar face mai cu seamă să se știe că Dobrogea este o parte absolut integrantă a Regatului român, și că cei ce visează încă că ar putea să existe veri-o deosebire de vederi sau veri-o diferență de interese asupra acelor provincii se înșală amar, și că vom ști la timp să ne-o apărăm cu comoara vitejiei fiilor noștri. (Aplause).

Vă rog, d-le ministru, să liniștiți legitimizele noastre îngrijiri, să luați imediat dispozițiunile cele mai hotăritoare pentru îndreptarea, fără amânări, a complotătoarei administrațiuni din Dobrogea, și în același timp să luați angajamentul de a vă ocupa în mod serios pentru deslegarea cestiunii celei mari, a participării Dobrogei la integralitatea vieții noastre de Stat. (Aplause).

D. vice-președinte: D. Fleva are cuvântul.

D. N. Fleva: D-le președinte, depinde de declarațiunea ce va face d. ministru, ca să ia sau nu cuvântul.

(Monitorul Oficial)

(Va urma)